

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK
wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!
Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA
płaci się 20 gr za wiersz millim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 75

Katowice, piątek 31-go marca 1933 r.

Rok 32

Franciszek Godula

Redaktor naczelny „Katolika”

25-lecie pracy na jednym i tym samym posterunku stanowi poważny szmat czasu na przestrzeni życia jednostki i społeczności, wśród której dana jednostka żyje i pracuje. Czwierć wieku działalności Franciszka Goduli nie tylko jako redaktora i publicysty, ale społecznika i głębokiego oraz sumiennego badacza historii śląskiej, siłą rzeczy musiało być uwieńczone bogatym dorobkiem kulturalnym i narodowym, wielką acz nie narzucającą się zasługą.

Dzisiejszy Jubilat należy do generacji, która w ostatnim trzydziestolecu krok za krokiem, z uporem i nieustępliwie wykuwała na Śląsku rzeczywistość polską — do generacji, która tworzyła tu historię...

Urodzony 10. października 1888 roku w Babicach w powiecie raciborskim wychowywał się i wyrastał Franciszek Godula w czysto polskiej rodzinnej atmosferze dzięki też czemu dusza młodego Franciszka pod dbałem i światłem kierownictwem patriotycznych rodziców kształtowała się i urabiała na dzielnego i świadomego swych celów Polaka. Bystry umysł, już jako chłopiec rozumiał tragizm żywiołu polskiego, skazanego przeznaczeniem losów na bytowanie w niewoli pruskiej. Wychodząc z ludu, pragnął dla ludu tego poświęcić swe siły i pracę. Od najmłodszych też lat, od pierwszej młodości, jako piętnasto i szesnastoletni chłopiec zasiłał już redakcję „Nowin Raciborskich” swymi korespondencjami, spostrzeżeniami, wierszykami i t. p. Śnać przeznaczonemu mu było poświęcić się tego rodzaju pracy społecznej i narodowej, w ścisłym tego słowa znaczeniu. Trzeba bowiem pamiętać, że polska prasa na Śląsku w owym czasie wytyczała sobie inne cele i zadania niż obecnie. Budziła przedewszystkiem ducha narodowego, uświadamiała, kształciła i przygotowywała lud na przyjęcie wielkiej Godziny — Wyzwolenia. Nie zdziwimy się też, gdy zobaczymy później

Wandale w szkole polskiej w Purdzie.

Berlin. Jeszcze nie przebrzmiały echa napadu na plebanję ks. proboszcza Osińskiego w Butrynach, a już znów zaszedł pożalowania godny wybryk w Purdzie (pow. olsztyński).

W nocy z soboty na niedzielę dokonano napadu na szkołę polską w Purdzie. Sprawcy wtargnęli do wnętrza lokalu szkolnego i pozostawili po sobie straszny obraz spustoszenia. Rozbili aparat radiowy, wyrwali szafę szkolną i po-

rozrzućli książki, zeszyty i inne przybory szkolne po podłodze. Na dokonanie swego dzieła powybijali szyby okienne. Cała klasa była zarzucona odłamkami potłuczonego szkła.

Napad wywołał wielkie oburzenie wśród ludności polskiej. Naukę w szkole trzeba przerwać aż do odrestaurowania lokalu szkolnego. Działwę polską ogarnęło głębokie przygnębienie.

Kto jest mordercą Maka?

Podejrzanie o zamordowanie tkacza Franciszka Maka padło na młodego inżyniera Stefana Wilkusa. Aresztowano go i odwieziono do więzienia. Stawał dzień w dzień przed sędzią, który go nękał, aby się do zbrodni przyznał. Były to okropne chwile dla niego. Wreszcie inżynier Wilkus

stał przed sądem przysięgłych

oskarżony

o zbrodnię morderstwa.

Przewód sądowy nie dowiódł winy oskarżonego, wobec czego tenże

uznany został za niewinnego.

Kto więcej chce o tajemniczym zamordowaniu poczciwego Maka, niech czyta bardzo ciekawą powieść

„Sieroty”

którą drukuje się obecnie w naszych gazetach codziennych „Katolik Polski”, „Górnoślązak” i „Goniec Śląski”. Zamawiać można

tylko za 3 zł na miesiąc

u wszystkich naszych agentów i na pocztach. Nie trzeba zwlekać, aby nie utracić pierwszych numerów gazety w mies. kwietniu.

młodego Franciszka, którego serce pałało gorącym umiłowaniem szczytnych ideałów narodowych, w służbie dla ludu i ujarzmionej Ojczyzny. Widzimy go w roku 1905 w kuźnicy uczuć polskich w „Katoliku”, potem „Gazecie Opolskiej”, redagowanej przez ś. p. Bronisławę Koraszewskiego, a wreszcie ponownie w „Katoliku”, w którym od 1. kwietnia 1908 roku pozostaje do dziś dnia bez przerwy już. I tu losy Franciszka Goduli związały się ściśle z kolejnymi „Katolikami” i jego niezwykle żywą i pożyteczną dla polskości na Śląsku rolą. Nie było dziedzińny i przejawu życia narodowego, na któreby „Katolik” nie wywierał

swego przemożnego wpływu. Pracownicy i redaktorzy „Katolika” byli równocześnie działaczami społecznymi i narodowymi. Niemała ich garstka była, a pośród nich nieostatnie miejsce zajmował dzisiejszy nasz Jubilat. Poza zajęciami zawodowymi, umiał red. Franciszek Godula znaleźć dość jeszcze czasu, by młode i rwące się do czynu siły poświęcić służbie społecznej. Brał czynny udział w życiu przeróżnych towarzystw polskich, a m. i. w Towarzystwie św. Alojzego i Kasynie Polskim, znane są jego zasługi około rozwoju ruchu młodzieży kupieckiej, grupującej się wokół Towarzystwa Młodzieży Kupieckiej w

Poznaniu, którego przez kilka kadencji był wiceprezesem i delegatem na okręg górnośląski. Dużo ma jemu do zawdzięczenia tak Towarzystwo oświaty im. św. Jacka w Bytomiu jak i cały ruch śpiewaczy na Śląsku, do których rozwoju walczył przyczynił się redaktor Franciszek Godula. Działalność Jubilata na tych polach była niezwykle bogata i płodna, choć bardzo trudna. Nie zapominajmy, że życie polskie na naszej ziemi rozwijało się pod czujnym i podejrzliwym okiem żandarma pruskiego. To też i naszemu Jubilatowi było danem podzielić los tyłu innych działaczy polskich z doby niewoli i zakosztować „rozkoszy” celi więzienia pruskiego, nie mówiąc już o liczących karach pieniężnych. A mimo tych szykan, mimo ustawicznego tropienia i węszenia przez policję zaborczą praca narodowa wśród ludu śląskiego była krzewiona pod taką czy inną postacią, mniej lub więcej rzucającą się w oczy i drażniącą władze niemieckie. Oto krótki szkic pracy, której całą duszą poświęcił się redaktor Godula. Przeszedł plebiscyt; nie brakło go i w tej ostatniej rozgrywce z ciemiężycielem ludu polskiego. Oddał swój czas i siły sprawie polskiej, pracując w licznych komisjach wyborczych na terenie Bytomia. W listopadzie zaś 1922 roku w czasie wyborów do sejmu pruskiego i sejmiku prowincjonalnego brał żywy i wybitny udział w akcji wyborczej. Udało się wówczas Polakom na Opolszczyźnie wybrać 2 posłów własnych do Berlina i 5 do sejmiku prowincjonalnego.

Głębokie umiłowanie Śląska, którego jest synem, skłoniło go do wydania szeregu historycznych publikacji, a m. in. „Historji handlu i przemysłu na Górnym Śląsku”, „Historji miasta Raciborza” i „Historji miasta Opola”. Ponadto pod wyłączną i światłą jego redakcją wychodzi dwutygodniowy dodatek do „Katolika” „Ziemia Śląska”, przynosząca każdorazowo źródłowe dane z tak bogatej przeszłości naszej prastarej Ziemi Piastowej. Niesposob w jednym artykule wymienić i poświęcić uwagę długiemu szeregowi głębokich i wszechstronnych rozpraw i publikacji, jakie ukazały się z pod pióra redaktora Goduli w ostatnim ćwierćwieczu.

I teraz, kiedy Jubilat stanął na prośmieniu 25 lat swej pracy w „Katoliku” dumnym może być ze swego żniwa, a to uczucie opromienia narówni z nim i wydawnictwo nasze, w którego służbie spędził on ten długi odcinek swego pracowitego życia i dla którego pięknego rozwoju tak niespożyte poświęcił i świadczy dziś — oby w najdłuższe jeszcze lata — zasługi.

Jutrzejsza uroczystość nie jest świętem wyłącznie Jubilata, pospołu z nim święci ten dzień wielka rzesza byłych i obecnych jego współpracowników na niwie narodowej, społecznej, kulturalnej i zawodowej, jak również wielotysięczne zastępy czytelników, przyjaciół i zwolenników naszego pisma, którego Jubilat jest naczelnym redaktorem. W dniu tym płynąć będą modły przed tron Najwyższego, by w Dobroci Swej zechciał pozwolić mu przez długie, długie jeszcze lata pracować ku pożytkowi narodu, państwa i wydawnictwa. „Szczęść Boże!”

